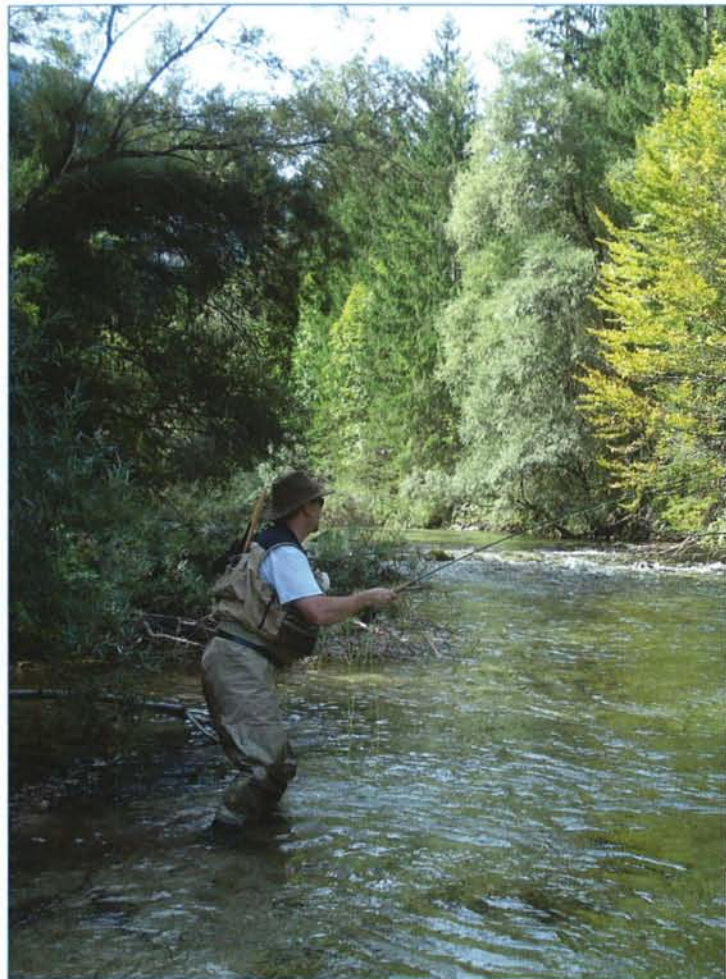

KIRJO HAAVISSA. Luonnonkudusta syntynyt pieni kirjolohikin on todellinen taistelija.

RADOVNAN KANAVAPOOLI. Radovnulla kalat nousivat pinturiinkin.

SLOVENIAN SUURIN JOKI Sava halkoo maan luoteesta kaakkoon yhtyen Belgradin kohdalla Serbiassa Tonavaan. Savan latvat sivujokineen Sloveniassa ovat helposti saavutettavissa olevia erittäin kalaisia ja kauniita pienehköjä jokia kristallinkirkkaine vesineen. Idealia siis perhokalastukselle, johon ne ovatkin lähes yksinomaan kalastussäänöin varattuja. Vaikka jokien vedet yleensä ovat todella kirkkaita, on Sloveniaan matkavaan perhokalastajan hyvä pitää mielessä, että runsaiden sateiden seurauksena monet joet samentuvat kalastuskelvottomiksi muutamiksi sateiden jälkeisiksi päiviksi.

Oma ensimmäinen Slovenian reissumme ajoittui syyskuun toiselle viikolle ja saimme nauttia pääosin loistavasta säästä ja kristallinkirkkaista vesistä uskomattoman kauniin jokiluonnon keskellä.

Ensikosketus Slovenian vesiin

Jo ennen yhdeksäksi sovittua tapaamista oppaamme Rok Lustrikin (www.lustrik.com) kanssa ennätimme käväistä pensionaattimme vieressä virtaavan Savica-joen

ylittävällä sillalla. Näkymät olivatkin savisameisiin tai tummavetisiin eteläsuomalaisiin jokiimme verrattuna uskomattomat: vesi oli sinivihreän sävyistä mutta aivan käsittämättömän kirkasta.

Vaalea kalkkikivisorapohja erottui selvästi useiden metrien syvyyteen ja mikä parasta, heti ensi silmäyksellä pystyimme laskemaan ainakin kymmenkunta kalaa pohjan painanteissa ja hieman isompien pultereiden takana. Kalat olivat harjuksia, taimenia sekä kirjolohia ja isoimmat vaikuttivat noin 50 sentin kokoisilta. Harmi, että Bohinj-järveen laskeva Savica on kalastuskielossa, sillä joki oli todella kaunis.

Terassilla kahvia siemaillessamme päätimme päivän kalastuskohteemme ja Rokin suosituksesta päädyimme Sava-jokeen Radovljica-nimisen kaupungin seutuvilla.

Meitä hieman kummastutti, kun Rok kertoi, ettei vesi ole siellä niin kirkasta, mutta kaloja on paljon. Kuulemma 20–25 kalaa päivässä olisi aivan normaalia! Ensisijaisesti meitä olisivat kiinnostaneet kalkkivirtamaiset pinturipaikat, mutta Rok kertoi, että ylempällä Sava-joella

pintaperhoilla kalan narraaminen on hyvin haasteellista. Kalat eivät yksinkertaisesti nouse pinturiin. Sava Dolinka-joen Triglavin kansallispuistosta laskeva sivujoki Radovna olisi kuulemma tästä poikkeus. Omat kokemuksemme sittemmin vahvistivat Rokin käsityksen olevan perusteltu.

Sava-joki Radovljican kaupungin kohdalla

Ukancista noin 50 kilometriä Sava Bohinjka-joen laaksoa ajettuumme saavuimme Bledin kaupungin lähellä sijaitsevaan Radovljican kaupunkiin. Kolmenkymmenen euron hintaiset C&R-luvat ostimme Medo Bar-nimisestä ravintolasta Radovljicasta, mutta koko ylempään Sava-joen kalastuspaikoille saa lupia Fauna-nimisestä perhokalastusliikkeestä Bledistäkin.

Tämä kauppa on varmasti Medo Baria helpommin löydettävissä Bledin pääkadun varrelta (katso www.faunabled.com). Näillä sivuilla on myös jatkuvasti päivittyvää tietoa läheisten jokien kalastusolosuhteista.

SAVAN HARIJUS. Oppaamme Rok Lustrik esittelee paikallista purje-evää.

Slovenia

ensikertalaisen kokemuksia

Balkanin niemimaan pikkuvaltion kristallinkirkkaat vedet virtaavat uskomattoman kauniin jokiluonnon keskellä. Slovenia on perhokalastajan paratiisi.

JONNE HEINO

Sava Bohinjka ja Sava Dolinka -joet yhtyvät hieman Radovljican kaupungista ylävirtaan. Joki oli täällä suhteellisen vuolas, mutta ainakin näin syyskuun alun virtaamilla vielä oikein mukavasti kalastettavissa. Perille joen rantaan päästyämme hämmästelimme Rokin puheita sameasta

vedestä: meikäläisin silmin vesi oli hyvinkin kirkasta. No myönnettäköön, että verrattuna Savican veteen joki oli selvästi vihertävämpää eikä kaloja pystynyt paikallistamaan.

Uoma oli näillä seuduin hyvin vaihteleva. Löytyi kovaakin koskea isoine

kivineen, sorapohjaisia rifflejä, sileitä niska-alueita ja isoja hitaammin virtaavia pooleja. Me aloitimme Rokin ohjauksesta erään sorarifflen alaosasta. Sen pohja oli päänkokoista ja sitä pienempää kiveä ja soraa ja nopea, lähes koskimainen niva rauhoittui kohdallamme tasaiseksi mutta

SAVAN HARIJUS. Savan kalasto koostuu pääasiassa taimenesta, kirjalohesta ja harjuksesta. Kalat ovat todella kauniita.

jatkuvaa kalojen väsyttelyä ollut. Vaikka huopeet ja montut olivat todella hyvännäköisiä, en aluksi vain onnistunut muuhun kuin pariin hyvään tärppiin ja muutaman hetken kestäneeseen kosketukseen siiman päässä olevan kalan kanssa.

Lopulta, noin tunnin kalastamisen jälkeen, vastarannan lehvästön alapuolista juonetta onkiessani näin kuinka kullankävyinen hahmo syöksyi nopeasti sivulle kohti perhoni oletettavaa reittiä. Nopean vastaiskun jälkeen vihdoinkin kala tuntui olevan kunnolla kiinni.

Rok ounasteli kalan olevan hyvänkoinen marmoritaimen tai harjus. Jälkimmäinen arvaus osoittautuikin oikeaksi. Noin kymmenen minuutin väsytyksen jälkeen reilusti alavirrassa, jossa virtaus oli jo rauhallisempi, sain kalan haaviin: kaunis kullankävyinen 47 sentin adrialainen harjus.

Tape oli kalastellut ylempänä ja kertoi salaperäisesti, että vielä hieman ylempänä on melkoinen näky. Kuljimme muutamia satoja metrejä ylävirtaan, jossa jokeen yhtyi betonisen tunnelirakenteen kautta sivuvirta. Tunnelista purkautuvan veden ja luonnonuoman välisellä noin kymmenisen metriä pitkällä ja nelisen metriä leveällä rakennetulla osuudella oli parisenkymmentä kalaa, joista suurimmat olivat todella muhkeita, arviolta 2–3-kiloisia.

Kalat eivät vaikuttaneet jalosukuisilta ja hetken niitä katsottuaan Rok sanoi, että isoimmat niistä ovat jokibarbeja ja joukossa on myös säyneitä. Rok kertoi barbien olevan todella hyviä urheilukaloja, kovia taistelijoita, mutta harvinaisia saaliita.

Sava Bled ja uusi päivä

Tiistaiamu valkeni Triglavin kansallispuiston kainalossa hernerokkasumuisena.

Aamupäivä kuitenkin kirkastui jälleen noin kymmeneen mennessä, jolloin olimme jo matkalla kohti Blediä Faunaninimiseen kalastustarvikeliikkeeseen, josta lähiseudun kalastusluvut voisi ostaa. Samalla voisi täydentää perhokalikoimaa ja hankkia muitakin tarpeellisia vermeitä.

Liike löytyikin helposti pääkadun varrelta ja osoittautui ammattimaiseksi. Herra Mikecin neuvosta hankimme vielä myymälää vastapäätä olevasta kirjakaupasta Bledin alueen 1:30 000 mittakaavaisen kartan, josta olikin verraton hyöty etenkin keskiviikon Radovna-joen reissulla. Keskitimme tämän tiistapäivän kalastuksen Sava Bledin kalastusseuran alueelle, jonka hoidossa olevat vedet alkavat Sava-joen voimalaitospadolta vajaa 10 km Bledistä ylävirtaan ja päättyisivät Sava Dolinka ja Sava Bohinka jokien yhtymäkohtaan Radovljican kohdalla. Kalastettavaa siis riittäisi.

Mitään järkeä ei tietysti olisi yrittää yhdessä päivässä koluta näin laajaa vesialuetta ja senpä vuoksi keskitimme onkimisemme jokiosuuteen, joka on lähinnä Bled-järveä.

Kovaa yritystä...

Aamupäivällä yhdentoista aikaan aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta ja lämpötila oli jo yli kahdenkymmenen, kun kahlasimme tavoittelemaan sillalta paikallistamiamme kaloja. Tässä huomasi erittäin hyvin sen, kuinka helppoa on havaita kalat suoraan ylhäältä, mutta tavanomaisesta kahlaavan onkimiehen katselukulmasta oli hyvin vaikeaa, ellei mahdotonta, paikallistaa pohjakivien takana lepäviä taimenia ja kirjalojia.

Annoimme sillalta vuoron perään toisillemme ohjeita, jotka johdattivat heitot kohdalleen ja perhot oikeaan paikkaan, mutta siitä huolimatta kumpikaan meistä ei saanut virran asukkeja kelpuuttamaan perhojamme. Säikkyjä kalat eivät olleet, vaikka vesi oli tavattoman kirkasta. Miettimmekin, kuinka onkiminen onnistuisi iltahämärässä – olisivatkohan kalat silloin aktiivisempia.

Sloveniassa on kuitenkin yleinen kalastussääntö, joka sallii kalastuksen vain auringon noususta auringon laskuun, joten kotoisilla vesilläämme tehokas yökalastus ei täällä ole mahdollista. Tällä alueella oli voimassa myös erikoinen sääntö, joka määräsi että perukkeessa ei saanut käyttää minkäänlaista painoa, ei edes lyijytöntä – perhossa sen sijaan kyllä.

ROK JA SÄYNE. Muitakin kaloja kuin rasvaevällisiä Slovenian joista löytyy. Näistä etenkin jokibarbit ovat mainioita urheilukaloja.

Kalat johdossa 6–0

Ikävä kyllä on myönnettävä, että taitoni eivät riittäneet selvästi paikallistettavien kalojen naruttamiseen. Koetin kaikki osaamani niksit ja käytin kaikki mahdollisesti pelittäviltä tuntuvat perhövaihtoehdot, jopa streameritkin, mutta tuloksetta.

Parin tunnin sitkeän yrittämisen jälkeen istahdin rantapenkan varjoon ja nautin jokiveden jäädyttämän virvokkeen. Se lievensi hieman orastavaa pettymystä. Toisaalta erinomainen sää ja kauniit maisemat sekä uskomattoman hieno kalaisa joki edessäni olivat jo sinällään asioita, joista oli syytä todella nauttia. Eihän se saalis ole niin tärkeää...

Tuikkejä!

Aurinko porotti pilvettömältä taivaalta ja syksyn värejä alkoi jo hieman näkyä jokea reunustavissa lehtimetsissä. Katseeni

harhaillessa rantavesissä havaitsin vastarannan pusikon alapuolella tuikin. Todelakin, hetken kuluttua uudelleen tuikki ja nyt hieman ylempänä. Siirryin varovasti lähemmäksi ja totesin pusikon alapuolella olevan useita kaloja, mutta niiden lajia en voinut tunnistaa. Kalat kävivät toistuvasti pinnassa, mutta en erottanut tai nähnyt pinnalla tai ilmassa minkäänlaisia hyönteisiä.

Tarjosin alimpina pintoville kaloille pienimpiä pintureitani, mutta mitään ei tapahtunut. Kalat jatkoivat pintomista perhojeni lipuessa vierestä tai päältä rauhallisesti ohi. Koetin saada niin luonnollisen ja viistämättömän uiton kuin mahdollista ja mielestäni siinä kohtuullisesti onnistuinkin. Kalat eivät silti kelpuuttaneet tarjoustani, yksikään pikkupintureistani tai kalvoroikkujistani ei kelvannut.

Lähemmäksi kahlattuani havaitsin virrassa todella runsaasti kaloja, joista osa oli

selvästi tummempia kuin toiset. Ongin tältäkin seisomalta perhoa välillä vaihtaen lähes tunnin ilman minkäänlaista tulosta. Kyllä täytyy myöntää, että tällainen söi miestä! Vihdoin hieman alempana aivan rannan tuntumassa pintonut kala kelpuutti pienen harmaan häkiläpintaperhoni. Piakkoin noin 30 sentin harjus sai vapautensa takaisin.

Rokin edellisen päivän neuvoista viisastuneena hylkäsin pinturit ja kiinnitin perukkeeseeni pienen Pheasant Tail -nymfin ja samalla ohensin peruketta 6X-kärkeen eli 0,13 milliin. Kalat kyllä liikkuivat olettamaani perhon sijaintipaikkaan aivan kuin nymfin siepatakseen, mutta vastaiskuni tuotti vain siimat silmille. Vihdoin kuitenkin onnistuin ajoituksessa ja tunsin kalan painon siiman kärjessä ja vapa taipui.

Tämäkään otus ei kauan miettinyt, vaan teki aivan uskomattoman syöksyn